

[Thor Pedersen]

ale udvalg i kommunerne til helt automatisk at skulle tilbyde en enlig forsørger uddannelse efter 9 måneders lediggang. Det kan opfattes som en mistillid til vurderingsevnen i den enkelte kommune.

Der gøres allerede i dag en stor indsats for at rådgive og vejlede i kommunerne. Man kan naturligvis altid mene, at denne rådgivning ikke er tilstrækkelig, men efter min opfattelse skal vi passe på, at vi ikke bringer os i en situation, hvor motivationen til at starte et uddannelsesforløb mere stammer fra den kommunale rådgivning end fra den enkelte selv. Vi er villige til at drøfte, om der er behov for en bedre rådgivning af dem, der selv ønsker at starte på en uddannelse, men vi tvivler meget på, at der i dag er et behov, som man ikke er i stand til at dække i kommunerne.

Venstre må afvise punkterne 3 og 4 i beslutningsforslaget. Vi mener ikke, det er rimeligt at give en centralistisk definition af ægteskabsliggende samliv. Det må bero på et skøn i kommunerne i den enkelte konkrete sag.

Vi er tilsvarende betænkelige ved forslaget om, at syge børn skal kunne blive i daginstitutionerne. Det er et vigtigt hensyn at beskytte de andre børn mod mulig smitte, og vi tror ikke, at det er en god idé at overlade det til personalet at vurdere, om sygdomme er smittefarlige eller ej. En konsekvens af forslaget kan også blive, at vi får to-i-en-institutioner. Hvis der skal indrettes sygerum, medfører det nemt, at der i en lidt større institution vil blive to afdelinger, den ene almindelig og så en sygeafdeling.

Vi er ikke imod, at personalet kan give medicin til børn i specielle tilfælde. Det kan de allerede i dag, hvis forældrene og barnets læge tillader det.

I bemærkningerne vedrørende forbedret boligstøtte påstås det, at der i nyere og dyrere byggeri gives bedre opvækstvilkår for børn. Det er ofte en sandhed, det kan være svært at finde belæg for. Der findes mange nyere byggerier, der har et dårligt miljø, og mange ældre byggerier, som har et godt miljø. Og ønsker en familie at flytte til et nyere byggeri, er der i boligstøtteloven i dag vel rimelige muligheder herfor, specielt hvis det forslag, boligministeren tidligere har fremsat om bedre støttemuligheder for lavindkomstfamilier med mere end 2 børn, bliver vedta-

get. Jeg skal derfor på venstres vegne afvise det samlede beslutningsforslag.

Birthe Hansen (SF):

Vi mener som forslagsstillerne, at der må gøres noget for de enlige forsørgere, en stor, uens gruppe, som i 1984 omfattede ca. 140.000 mennesker, en gruppe, der forventes at vokse, og også en gruppe, som i årevis har været katebald i den politiske diskussion. Langt den største part, de ca. 120.000, er kvinder, som er kommet i klemme på grund af de stærkt forringede økonomiske vilkår, men det er ikke økonomien alene, der er problemet.

Enlige mødre i så stort et antal er et symptom på forandringer i samfundet, forandringer, som ingen, hverken præst eller regering, kan ændre på. Derimod kunne sidstnævnte, regeringen, i stedet for yderligere gennem de sidste år at have forringet vilkårene for den del af gruppen, vel knap halvdelen, som inden for et år modtager bistanthjælp eller A-kassedagpenge, have sat ind med en politik, der erkendte, at børnene af disse enlige forsørgere var den mest truede del af befolkningen og samtidig en del af vores fremtid, og derfor både for børnenes egen skyld og for samfundets have erkendt den forpligtelse, vi har til at give disse børn så god en opvækst som muligt.

Den enlige mor, som er bistanndsklient, er jo fuldstændig afhængig af offentlige ydelser. Den enlige mor på arbejdsmarkedet er delvis afhængig af offentlige ydelser gennem børnetilskud, huslejetilskud o.lign. Begge grupper har indtil de seneste nedskæringer på bistanthjælpen haft det nogenlunde lige dårligt på grund af kvinders lave løn, men afstanden mellem dem er gjort større af regeringen. Den enlige mor på bistanthjælp er gjort endnu mere afhængig, og her virker regeringens check på 800 kr. pr. barn under 10 år som en dårlig vittighed. Børn har det jo med at blive ældre, og enlige forsørgere har ikke kun babyer. Gruppen over 10 år har mindst lige så hårdt brug for økonomiske forbedringer.

Derfor er vi også positive over for den del af forslaget, som skal forpligte det sociale udvalg til at tilbyde enlige forsørgere hjælp efter bistanndlovens § 42 til uddannelse på det tidspunkt, hvor de ellers skulle være gået